

Rumi poeta wszechczasów

przekład z angielskiego [Adam Lizakowski](#)

Dżelaluddin Rumi urodził się w blisko miejscowości Balkh, która obecnie znajduje się w Afganistanie, 30 września 1207 roku. W czasie jego dzieciństwa wzrastała potęga Mongołów, dlatego rodzice jego przenieśli się do miasta Konya w Turcji, aby uniknąć grożącego niebezpieczeństwa. Rumi w dowolnym tłumaczeniu znaczy Rzymianin, to jest "Rzymianin z Anatolii", tj. jest terenów odebranych Rzymianom. Pod tym nazwiskiem przeszedł do historii świata literatury. Kiedy Mongołowie najechali Azję Środkową między 1215 a 1220 rokiem, Baha Ud Din Walad wraz z całą rodziną i grupą uczniów wyruszył na zachód. Według relacji hagiograficznej, która nie została uzgodniona przez wszystkich uczonych zajmujących się życiem i twórczością Rumiego, spotkał on jednego z najbardziej znanych mistycznych perskich poetów, Attara, w irańskim mieście Nishapur, położonym w prowincji Khorasan. Attar natychmiast rozpoznał duchową wybitność Rumiego. Zobaczył ojca idącego przed synem i powiedział: „Morze idzie przed oceanem.” Attar dał chłopcu swoją Asrarnamę, (książkę o uwikłaniu duszy w świat materialny). To spotkanie miało głęboki wpływ na wówczas osiemnastoletniego Rumiego, a później stało się inspiracją dla niego do pisania.

Rumi poszedł śladami swoich przodków i tak jak jego ojciec i dziadek, pradziadek i prapradziadek byli teologami, nauczycielami i prawnikami, on został nauczycielem, perskim poetą, prawnikiem, islamskim uczonym, teologiem i mistrzem sufickim. Rumi żył sobie w miarę żył spokojnie do 37 roku życia nic szczególnego, czy nadzwyczajnego w jego życiu się nie wydarzyło. Założył rodzinę, miał dwóch synów, pił, jadł, spał, bawił się i cieszył, smucił i płakał, jak każdy człowiek. Pracował, jako nauczyciel pod sułtańskim patronatem pełni swoje obowiązki bardzo sumiennie i był bardzo wysoko ceniony przez swoich zwierzchników, samego sułtana. Jednak wszystko w jego życiu się odmieniło, gdy 15 listopada w 1244 spotkał wędrującego derwisza z miasta Tabriz o nazwisku Shams-e Tabriz. Znajomość ta zapoczątkowała nowy rozdział w jego życiu (nawet zmieniło jego życie), tak znacząco, że sam stwierdził, „Co wcześniej myślałem o Bogu, dzisiaj spotkałem w formie żywej”. Znakomity nauczyciel i prawnik, człowiek wyniesiony na piedestał został zamieniony w ascetę. A to wszystko za sprawą Shamsa, który podróżował po całym Bliskim Wschodzie, szukając i modląc się za kogoś, kto mógłby „cierpieć w jego towarzystwie”. Wtedy usłyszał głos pytający się go: „Co dasz w zamian?” Shams odpowiedział: „Moją głowę!” Następnie głos powiedział: „Tym, którego szukasz, jest Jalal ud-Din z Konyi”. Doszło do spotkania obu i wielkiej przyjaźni trwającej przez trzy lata. W nocy 5 grudnia 1248 roku, gdy Rumi i Shams rozmawiali, Shams został wywołany na zewnątrz. Wyszedł i nigdy więcej się nie zobaczyli. Krążą plotki, że Shams został zamordowany za zgodą syna Rumiego, „Ala” ud-Din; jeśli tak rzeczywiście było to przepowiednia się sprawdziła, Shams oddał głowę za przywilej mistycznej przyjaźni. Shams zginął z bardzo prozaicznych powodów, jakim jest ludzka zazdrość. Rodzina Rumiego (synowie) była o niego zazdrosna, o przyjaźń ojca z człowiekiem w którym dostrzegł boską naturę, kogo uważał za wcielenie Boga na ziemi. Tak bardzo go podziwiał i tak bardzo na nim polegał. Zamordowanego Shamsa ciało wrzucono do studni. Miłość Rumiego do zamordowanego przyjaciela i żałoba po jego śmierci znalazły swój wyraz w „rzece” wierszy lirycznych, mu poświęconych, Divan-e Shams-e Tabrizi. (Ponad trzy tysiące wierszy miłosnych napisanych pomiędzy rokiem 37 życia aż do śmierci w wieku 67 do Shamsa, proroka Mahometa i Boga. Napisał też 2000 rubayatów, (czterowersowe wiersze układne w cztery zwrotki). Układał też swoją poezję w dwuwierszach, które zostały wydane w sześciotomowej epepi duchowej „Masnavi”).

On sam zostawił wszystko i poszedł szukać szamanów, udał się ponownie do Damaszku.

Swoje przemyślenia o śmierci przyjaciela zapisał w trzech wersach. Zdałem sobie sprawę:

Dlaczego mam go szukać? Jestem taki sam jak
On. Jego istota przemawia przeze mnie.
Szukałem siebie!

Rozpoznanie wzmocniło i podbudowało jego wiarę w boskie pochodzenie świata. Jego poezja napełniła się pragnieniem zostania Przyjacielem - bliskim duchowo tego, co zobaczył po raz pierwszy w Shamsie, swoim nauczycielu mistyki.

Rumi zmarł 17 grudnia 1273 r., w Konyi. Jego śmierć była opłakiwana przez różne społeczności miasta Konya, gdzie miejscowi chrześcijanie i żydzi przyłączyli się do konduktu żałobnego idącego przez miasto aby oddając hołd zmarłemu.

Ciało Rumiego zostało pochowane obok ciała jego ojca, a na miejscu pochówku wzniesiono wspaniałą świątynię, Yeşil Türbe (Zielony Grobowiec, ضخلا مبق). (anâlveM muezuM şizd ,راء)
Napisano na nim epitafium, słowa Rumiego:

Kiedy umrzemy, nie szukajcie naszego grobu w ziemi,
ale znajdźcie go w sercach ludzi.

Gruzińska królowa Gürcü Hatun była bliskim przyjacielem Rumiego. To ona ufonudowała budowę jego grobowca w Konyi. XIII-wieczny Mauzoleum Mevlana, z meczetem, salą taneczną, szkołami i pomieszczeniami mieszkalnymi dla derwiszów, do dziś jest celem pielgrzymek i jest prawdopodobnie najpopularniejszym miejscem pielgrzymek, które regularnie odwiedzają wyznawcy wielu religii.

Wpływ Rumiego przekracza granice narodowe i podziały etniczne: Irańczycy, Tadżykowie, Turcy, Grecy, Pasztunowie, inni muzułmanie z Azji Środkowej i muzułmanie z Azji Południowej bardzo docenili ich duchowe dziedzictwo przez ostatnie siedem wieków. Jego wiersze zostały przetłumaczone na wiele języków świata i przeniesione do wielu kultur. W Polsce bardzo słabo znany, rzadko publikowany i tłumaczony z oryginału. Przede wszystkim pisał po persku i trochę po turecku i arabsku i grecku. Tłumaczenie tutaj prezentowane pochodzi jako przekład z języka angielskiego. Jego Masnavi (Mathnawi), wiersze napisane w języku perskim w Konya, uważane są za najważniejsze i za najpiękniejsze. Jego dzieła są dziś szeroko czytane w ich oryginalnym języku w całym Iranie i świecie perskojęzycznym. Tłumaczenia jego dzieł są bardzo popularne, zwłaszcza w Turcji, Azerbejdżanie, Stanach

Zjednoczonych i Azji Południowej. Jego poezja wpłynęła nie tylko na literaturę perską, ale także na turecką, turecką osmańską, azerbejdżańską, a także literaturę niektórych języków tureckich, irańskich i indyjsko-aryjskich, w tym Chagatai, Urdu i Paszto. Rumi także podbił Amerykę, siedem wieków po śmierci stał się „najpopularniejszy poeta” i „najlepiej sprzedający się poeta” w Stanach Zjednoczonych.

Jane Ciabattari (Culture, BBC online), napisała; ekstatyczne wiersze Jalala ad-Dina Muhammada Rumiego, perskiego poety i mistrza sufi, urodzonego w 1207 r., sprzedają się w milionach kopii w ostatnich latach, czyniąc go najpopularniejszym poetą w USA. Na całym świecie miłośników jego poezji jest legiony. Jest on fascynującą postacią dla wielu kultur” - mówi Brad Gooch, który pisze biografię Rumiego, autor chwalonych przez krytyków książek o Frank O'Harze i Flannery O'Connor. Gooch powiedział, że „Mapa życia Rumiego obejmuje 2500 mil”. Podróżował śladami wielkiego poety od miejsca urodzenia w Wachszu, małej wioski w Tadżykistanie, do Samarkandy w Uzbekistanie, do Iranu i do Syrii, gdzie Rumi studiował w Damaszku i Aleppo. Jego ostatnim przystankiem była Konya w Turcji, gdzie Rumi spędził ostatnie 50 lat swojego życia. Dziś do miejsca pochówku Rumiego każdego roku przybywają tłumy pełnych czci wyznawców i głów państw, aby zobaczyć wirujących derwiszy ceremonię 17 grudnia, w dniu śmierci poety.

Rumi włączył poezję, muzykę i taniec do praktyki religijnej. „Rumi wirował, gdy medytował i komponował poezję, którą dyktował” - powiedział Gooch. „To było skodyfikowane po jego śmierci w elegancki taniec medytacyjny.” Lub, jak napisał Rumi, w Ghazal 2,351: „Kiedyś recytowałem modlitwy. Teraz recytuję rymy, wiersze i piosenki. ”Wieki po jego śmierci, prace Rumiego są recytowane, śpiewane, komponuje się do nich muzykę. Twórczość jego jest inspiracją dla powieści, wierszy, muzyki, filmów, i filmików na YouTube i twe eterze. (Gooch też swoje przekłady tam umieszcza, @RumiSecrets). Dlaczego twórczość Rumiego żyje.

Zaimki

W poezji Rumiego jest zawsze tajemniczość zaimków. Kim jest "ty", do którego się zwraca? Szams? Głębia duchowa? Boski Kochanek? Bóg - Osoba, ukształtowana pragnieniem kochanka oczekującej ukochanej? A może wszystko razem. Esencją poezji Rumiego jest ekstazą przetapiającą uwięzione "ja" inspirowane tańczącą jaźnią. To jest miłość - ekstaza zmieszana ze słabością i wielkim pragnieniem. Dlatego zaimki są bardzo problematyczne. Rumi mówi o zmienności pomiędzy istotą ludzką a Istnieniem. Jego ody i czterowiersze nie są mapami ukazującymi drogi dla duchowych szlaków. Jego poezja to spontaniczny głos płynący z rozdarcia przez rzeczywistość, przyprawiająca o zawrót głowy. To raczej osobisty zapis człowieka, mającego wyraźną i jasną świadomość istnienia boskości i jej trwałości. To także wyraźna świadomość bycia człowiekiem i wszystko to, co jest związane z człowieka obecnością na ziemi. Rumi ma tego pełną świadomość.

Rumi to wielki mistyk potrafiący przemienić Wszystko w metaforę. Zyskał szacunek i uznanie już za życia, wśród największych poetów Persji. Cała jego twórczość została zebrana w sześciu księgach zwanych Mathnawi liczących około 25 tysięcy rymujących się dwuwierszy oraz około 1600 czterowierszy. Chociaż minęło ponad 700 lat od śmierci wielkiego poety, jego poezja wciąż jest czytana i coraz więcej zdobywa sobie wielbicieli. Kulturze zachodniej w języku angielskim i łacińskim Rumiego przybliżył w latach dwudziestych naszego wieku profesor Reynold Nicholson, Anglik wielki znawca i wielbiciel XIII - wiecznego poety z Persji.

The main fundamental principle of Jalalludin Balkhi's teaching was the unification of the mind and the heart.

Główną zasadniczą zasadą w naukach Rumiego było zjednoczenia umysłu i serca.

Motto;

This book is dedicated to everyone

Who opens it.

Książka ta jest dedykowana wszystkim

Co ją otworzą.

„In these pages many mysteries are hinted at.

What if you come to understand one of them?”

„Na kartach tych wiele tajemnic jest aluzją.

Co się stanie gdy zrozumiesz jedną z nich?”

„Words let water from an unseen, infinite ocean

Come into this place as energy for the dying and even the dead”

“Słowa pozwalają wodzie z niewidzialnego, nieskończonego oceanu
Wejść w te miejsce jako energia dla konających a nawet zmarłych”.

“ Bored onlookers, but with such Light in our eyes!

As we read this book, the jewel-lights intensify.”

“ Znudzeni widzowie, widz, ale z błyskiem Światła w oku!

Jak czytamy tę książkę, światło-klejnotu nasila się.

12

Późno, samotny w łodzi swojego ciała,
bez światła i skrawka ziemi na horyzoncie,
ciężkie grube chmury. Próbuję utrzymać się
na powierzchni, a jednak już pod,
żyję wewnątrz oceanu.

17

Płaczę, **moje łzy** dokładnie to mówią.
Minionej wiosny, mówią, nowa zieleń, jaki byłeś słaby.

Pamiętasz którąkolwiek noc z naszych wszystkich nocy,
ale nie pamiętasz o czym rozmawialiśmy.

25

Przyjacielu, nasza bliskość jest taka:
Gdziekolwiek postawisz stopę, poczujesz mnie
w jędrności swego ciała.

Jak to jest z tą miłością,
widzę twój świat a nie ciebie?

36

Gdy jestem z tobą, nie śpimy całą noc.
Gdy ciebie tutaj nie ma, nie mogę usnąć.

Dziękuję Bogu za te dwie bezsenności.
I różnice pomiędzy nimi.

64

Gdy umrę, wystawcie me ciało,
może zechcesz mnie pocałować mnie w usta,
już się psujące. Nie przestrasz się,
jeśli otworzę oczy.

77

Przez lata, naśladowałem innych ludzi, próbowałem poznać siebie
Od wewnątrz nie mogę zdecydować się co mam robić.
Niezdolny aby zobaczyć, słyszę wołane moje imię.
Wtedy wyszedłem z siebie.

82

Dzisiaj, jak każdego innego dnia obudziliśmy się, puści
i przerażenie. Nie otwieraj drzwi do pracowni,
nie czytaj. Znieść na dół cymbały.

Pozwól pięknu kochanemu przez nas być nami.
Jest setki sposobów na klękanie i całowanie ziemi.

116

Weźmy kogoś co nie oszczędza,
kogoś, kto nie szuka bogactwa, ani nie boi się strat,
kogoś kto nie ma korzyści nawet z samego siebie:

Taki ktoś jest wolny.

158

Poza ideami sprawiedliwości a niesprawiedliwości
jest pole. Tam ciebie spotkam.

Kiedy duch leży w trawie,
świat jest za bardzo wypełniony aby o nim mówić.
Idee, język, nawet fraza siebie sobie
nie mają żadnego sensu.

388

Chciałbym cię pocałować.
ceną pocałunku jest twoje życie.

Teraz mój ukochany biegnie do życia woła,
co za okazja, kupuję to.

403

Mamy swój sposób na rozmowę, mamy i inne.
Oprócz tego o co prosimy i czego się obawiamy,
Żyjemy innym życiem, tak oczywistym jak
różne są kształty kamieni w górach.

494

Ktoś to idzie z pół bochenkiem chleba pod pachą
do małego miejsca, w którym czuje się we własnym domu
ktoś kto nie chce więcej, ktoś, kto nie jest sobą
tęskni przez kogoś.

On jest listem do każdego. Otworzysz go.
a w nim napisane, żyj.

497

Kto widzi wewnątrz z zewnątrz?
Kto znajduje tysiące tajemnic
nawet gdy zmysły są opętane?

Patrz poprzez jego oczy na to co on widzi

Zatem, kto wygląda z jego oczu?

511

Czyste ziarnko środkiem zmienia wszystko.
Nie ma krawędzi kochany teraz przeze mnie.

Słyszałem powiedzenie o oknie, które otwiera się
z jednego umysłu do drugiego,

ale jeśli nie ma ściany, nie ma potrzeby
wstawiania okna, lub klamki.

549

Podróżujemy daleko.
Zastanawiamy się nad znaczeniem malarstwa lub książki,
to co pragniemy zobaczyć i zrozumieć w świecie
tym *jesteśmy*.

556

Światło dzienne, pełne małych tańczących cząsteczek
i jeden wielki obrót, nasze dusze
tańczą z tobą, bez stóp tańczą.
Czy widzisz je gdy ja szepczą ci do ucha?

568

Ludzki kształt jest duchem
zrobionym z roztargnienia i bólu.
Czasem jasne światło, czasem bezlitosność
próbuję szeroko otworzyć
ten obraz ciasno trzymany w sobie.

630

Przebywaj w towarzystwie kochanków.
Ten drugi rodzaj ludzi, każdy z nich chce
ci coś pokazać.

Wrona zaprowadzi cię do pustej stodoły,
papuga do kostki cukru.

670

Nie myśl o dobrych poradach dla mnie.
Poznałem smak wszystkiego na najgorsze.
Więc zamknięto mnie, uwięziono i zakneblowano,
nie można jednak związać mojej nowej miłości.

674

Nie masz dobrych ani złych dni.
Czasem nie czujesz się mądrze czy głupio.
Nie ma nauki ani akademickiego myślenia dotyczącego miłości,
ale jest wspaniały spisek i tajemnicze dotykanie,
I noce nie pamiętasz ich wcale.

686

Sufi otwiera swoje ręce do świata
I daje każdej chwili, wolność.
Podobnie jak ktoś, kto zebrze na ulicy aby przeżyć,
derwisz błaga oddać ci swoje życie.

747

Jakieś dziwne szaleństwo w mojej głowie,
fruujące ptaki,
każda cząstka leci w swoją stronę.
Czy jest ta którą kocham *wszędzie?*

802

Mówią, że Raj będzie doskonały
dużo klarownego białego wina i wszystkie piękne kobiety.
Wytrzymany do tych czasów,
od kiedy tak będzie.

914

Przyjdź do sadu wiosną.
Tam jest słońce i wino, słodycz w jabłku granatu
kwiata.
Jeśli nie przyjdiesz to nie ma znaczenia.
Jeśli przyjdiesz to nie ma znaczenia.

1082

Przez chwilę żyliśmy wśród ludzi,
ale nie dostrzegliśmy w nich oczekiwanej wierności.
Jest lepiej całkowicie ukryć się w środku
jak woda ukrywa się w metalu, jak ogień w skale.

1115

W chwili w której jestem rozczarowany, czuję się wzmocniony.
Gdy jestem zruinowany, jestem uleczony.
Gdy jestem cichy i mocny jak ziemia, wtedy mówię
niskim głosem grzmotu za wszystkich.

1127

Piję wodę ze strumienia i powietrze
Staje się czystsze i wszystko to co robię.
Stałem się młyńskim kołem,
obracającym i testującym cię tak długo
jak woda porusza mnie.

1193

Poprosiłem o jeden pocałunek: Otrzymałem sześć.
Ten co był nauczycielem, teraz jest uczniem.
Przedmioty dobre i szczodre przybierają we mnie
kształty a powietrze jest przezroczyste.

1238

Oszalałem, ale oni wciąż wołają do mnie.
Nikt tutaj mnie nie zna, ale nikt mnie nie wygania.
Moim zajęciem jest nie usnąć jak stróża nocnego.
Kiedy oni się dobrze napiją, i jest wystarczająco późno,

rozpoznając. Mówią, *Nastał świt.*

1242

Podczas dnia śpiewałem z tobą.
W nocy spaliśmy w tym samym łóżku.
Nie byłem świadomy dnia ani nocy.
Myślałem, że wiem kim byłem,
ale byłem tobą.

1243

Piję wino z tobą, rozgrzewa i rozgrzewa,
Myślę dlaczego by nie zahandlować tym płaszczem
zrobionym z liści i mułu.
Wtedy popatrzyłem przez okno.
Po co? Oba światy są tutaj.

1245

Widujemy się, gra się toczy.
Potajemnie poruszyłem się a ty zareagowałaś.
Wygrywasz, bawisz się dobrze.
Ale jak teraz wyglądasz, popatrz
Wprowadziłem się z meblami do niewidzialnego miejsca,
Więc możemy zamieszkać razem.

1246

Chwila w której usłyszałem moją pierwszą historię miłości
rozpocząłem poszukiwania za tobą, nie wiedząc
że to bez sensu.

Kochankowie w końcu nie spotykają się gdzieś tam.
Oni są w sobie przez cały czas.

1287

Jeśli pozostała ci odrobina cierpliwości, my wiemy co zrobić.
Jeśli kochasz spać, my wybijemy cię ze snu.
Jeśli zmienisz się w górę, stopimy cię
Jeśli zamienisz się w ocean, wysuszmy cię.

1300

Mówisz, że nie masz pociągu seksualnego więcej.
Jesteś tym którego kochasz.

To jest niebezpieczne.
Nie wiesz, że mam miłość podobną do tej.
Jeśli pewnego dnia zobaczysz obraz tego jak myślisz,
znenawidzisz siebie szczerze.

1303

Nie mówię głośno. Mówię
do uszów twojej duszy.
Pamiętaj co powiedziałem. Jutro
powiem otwarcie, to co mówię dzisiaj wieczorem.

1315

Zrezygnowaliśmy z życia.
To wszystko jest teraz zwariowaną miłością poezji.
Jest to wszędzie. Nasze oczy i uczucia
zespoliły się z naszymi słowami.

1319

Mamy wielką beczkę wina, ale nie mamy kubków.
To nic nie szkodzi. Każdego ranka promieniujemy radością
wieczorem też.

Mówią, że nic nas nie będzie. Mają rację
Nam to nie przeszkadza.

1504

Nie przebywaj ze smutnym przyjacielem.
Gdy idziesz do ogrodu,
czy patrzysz na kolce czy na kwiaty?
Spędzaj więcej czasu wśród róż i jaśminu.

1652

Jesteśmy lustrem także twarzą w nim.
Smakujemy smak chwili wieczności.
Jesteśmy bólem i lekarstwem na ból.
Jesteśmy złotym interesem i nieszczęściem chodzącym parami.

1797

Spacerujemy po ogrodzie.

Odwrociłem się na moment.

Nie pierwszy to już raz.

Moja twarz tutaj, ale ty patrzysz na kwiaty!

Przepowiednie muszą się zmienić

Ucz się o twojej wewnętrznej osobowości do tych co znają się na rzeczy
ale nie powtarzaj tego co oni mówią.

Zulika pozwala wszystko nazwać imieniem Józefa
od nasion selera do drzewa aloesowego.

Ona tak bardzo go kocha, że ukrywa go w wielu
różnych powiedzeniach, znaczenia są wewnątrz
tylko jej znane. Gdy mówi; воск topnieje blisko ognia
miała na myśli, moja miłość tęskni za mną.

Lub jeśli powiedziała; popatrz księżyc jest wysoko albo

nie jest to szczęście, lub meble potrzebują być odkurzone,
albo nosiwoda jest tutaj, albo prawie świta, albo
te warzywa są doskonałe, albo chleb potrzebuje więcej soli,
albo wygląda, że chmury posuwają się pod wiatr, albo boli mnie
głowa, albo przestała boleć mnie głowa,
wszystko co tylko ona chwali dotyczy Józefa w tym znaczeniu,
żadna skarga, nie dotyczy jego.
Gdy jest głodna, jest głodna dla niego. Spragniona, jego imię
jest sorbetem. Zimo jej, on jest jej futrem. To może zrobić
Przyjaciół gdy jest aż tak zakochany. Wrażliwi ludzie używają
święte imiona, ale one im nie pomagają.
Jezus uczynił cuda w imię Boga
Zuleika czuje w imię Józefa.

Gdy jeden jest złączony do szpiku kości z drugim, mówiąć
o tym jest oddychać imieniem *Hu*, pusty od siebie i wypełniony
miłością. Przysłowie mówi; *garnek ocieka tym co w nim kipiało*.
Szafranowa przyprawa jednoczy śmiechem,
cebula pachnie rozstaniem, płaczem.
Inni mają wiele rzeczy i ludzie je kochają.
To nie jest sposób Przyjaciół i przyjaciół.

Nicholson, Mathnawi, księga VI, 4020-4043

Adam Lizakowski. Dzierżoniów. 5/5/2019r.

Źródła

* *Quantrains* to czterowiersze, ale niestety ani w języku polskim ani angielskim nie udało się zachować stylu wielkiego mistrza, niektóre czterowiersze są "pięciowierszami".

[1] Wszystkie tłumaczone wiersze pochodzą z tomu w języku angielskim pt. „Open Secret. Versions of RUMI”, by John Moyne and Coleman Barks. Sufism poetry. Wydawnictwo Threshold Books. Pierwsza moja wersja tłumaczeń tych wierszy była opublikowana w polsko – amerykańskim miesięczniku „Razem” wydawanego w San Francisco, California, USA. 1987r.

[2] Druga publikacja niektórych tych wierszy była w lubelskim kwartalniku Akcent nr 3/4 w roku 1994. W tym samym roku było też wiele moich przekładów poezji Rumiego w „Liście oceanicznym” w nr.11. str. 6, nieregularnym dodatku literackim „Gazety”. (Kanada, Toronto).

[3] Trzecie poprawione publikowanie wierszy nastąpiło w roku 2001, w poznańskim piśmie literackim pt. „Czas kultury” nr 1

[4] Czwarta, obecna publikacja jest najobszerniejsza i najnowsza. Poszerzona o wiele dodatkowych wierszy m.in 17, 82, 403, 594, 670, 686, 747, 914 1127, 1238, 1245, 1315, które według mnie są po raz pierwszy zostały przetłumaczone na język polski.

[4] Rok 2007 został ogłoszony przez UNESCO rokiem Rumiego.

=====

=====

=====

=====